

מאימתי פרק ראשון תענית

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ר"ה נ"ח וכו' אוסר
רבי נ"ח ולא נ"ח בתוך
השינה. כחלום השניה. תיר
ולא תיר בסוף השניה כ"ל:
בא"ד אך לא נראה כ"פ.
כלן ובע"פ כ"ל ט"ו א"ח
ס"י תרל ס"ק ח:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 א] גמ' דלא קני דלא משלם.
 ער רין וריטב"א ומשמע דלא
 הוי זה בגירסתם ובכן
 בפשיטות אחי שפיר פרש"י
 ותוס' וא"ל למ"ס בעל האבה
 עולם ישער המלך:

לְעוֹי רַעֲשׁ

אישכרפי"ט, נעל קלה.

רבינו גרשום

היכי עבד. כשקיבל עליו
שיהא למחר מותר בעצילת
הסנדל, דאמר למחר הריני
בתענית יחיד. דילמא מיכל
גמי אכיל. כלומר כי היכי
דסיימי סנדל ה"ג יכולין
לאכול. סיימי אפנתא.

וַיִּקַּח וַיִּתְּעַר: אֲדֹרִי סָרָא.
אֵינוֹ יוֹדֵעַ לומר צֶדֶק שֶׁמִּתְנַחֵם:
מִדְּבַר: יִידֹחַ שֶׁקָּבַל עָלָיו טַעֲמֵי.
כֵּל עָלָיו אִם שֶׁל יִידֹחַ אִם שֶׁל
(6) וְאֲדֹרִי בְּנֵינָיִם. כִּי שָׂמָּה
יֵשׁ צֶדֶק כִּג' יִשְׂרָאֵלִיטוֹת אוֹ כִּי
וְעוֹת קִיבֵל עָלָיו: קִאָּחֹר רִבְנָן
יִנְיָא כִּי. בְּתַעֲמִית צֶדֶק וְסִבְרִי
כְּשֶׁמִּתְנַחֵם אֵין טַעֲמִית וְסִבְרִי
לִפְרָק מִקּוֹס שֶׁהָיוּ וְפִסְחִים דָּךְ
(7) וְאֲדֹרִי בְּנֵינָתָה הַסְּגֵל וְכֵל
אִיקְדָּר רַב שֶׁשֶּׁס דְּלֵמָא מִיכֵל
כִּלְנִי. וְיִשְׂרָאֵלִיטוֹת מִדְּבַר צֶדֶק
לֵיה דְּשִׁמְשָׁל. וְאֵין אִזְלִינָתָה וְהִיטָּן
וְחָל: אֶפְנָתָא. אִישְׁקִירִיפִּיטָּן
פִּי. בְּיוֹמָא דְּתַעֲמִיתָה: לְנִשְׁרִי

[illegible]

ה'תש"ח

השיגה. כחמלת השיטה. תיר
ולא תיר בסוף השיטה כל"ל:
בא"ד אך לא נראה בע"פ.
כלן ובע"פ כל"ל ט"ו א"ח
ט"ו תרל ט"ק ח:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 א] גמ' דלא קני דלא משלם.
 ער רין וריטב"א ומשמע דלא
 הוי זה בגירסתם ובכן
 בפשיטות אחי שפיר פרש"י
 ותוס' וא"ל למ"ס בעל האבה
 עולם ישער המלך:

לְעוֹי רַעֲשִׁי

אישכרפי"ט, נעל קלה.

רבינו גרשום

היכי עבד. כשקיבל עליו
שיהא למחר מותר בעצילת
הסנדל, דאמר למחר הריני
בתענית יחיד. דילמא מיכל
גמי אכיל. כלומר כי היכי
דסיימי סנדל ה"ג יכולין
לאכול. סיימי אפנתא.

[illegible]

שְׂרָא מְחַלְפֵי דִימִינָא
 מִימִינָא רִבְנָן דְּבִי רַב
 סְבָרִי כִי הָא דֹאמֵר
 צְבֹר כְּבָבֵל אֵלָא
 מִדְּרַב יְהוּדָה אִמֵּר
 וּפּוֹרַע כִּי אִמְרִיתָ
 לִי וְכִי נִדְרָא קָבֵל
 אֵלָא מְשַׁלֵּם לַצְעִירִי
 צָצִי מְצַעֵר נַפְשִׁיָּהּ אִי
 הָא אִיכָא דֹאמְרִי אִמֵּר
 אִדְרֵם תַּעֲנִיתִי וּפּוֹרַע
 יֵאָדָא אִמֵּר לִי פְשִׁיטָא
 רַמִּי מִי לֹא מְצִי בְעִי
 לִיּוּמָא אַחֲרִינָא דְּסִי
 אִיקְלַע לְבִי רַב אִסִּי
 אִמְרוּ לִיהּ לִישְׁתּוּם
 יְתִיבְנָא אִמְרוּ לִיהּ

סבב מר להא דאמר
אדם תעניתו ופורע
הוא ואמר רבה בר
רבי גוריא אמר רב
יש לנעורת ^א(אמר) רב ה
^בימאי תקנתיה ליתבי תנ
דין תזוזין ג' תעניות א
סורין במלאכה וברחיצה
ין את המרחצאות ^געברו
ג תעניות על הצבור ^דהרי
ן את התנזרות ^הכשני מ
טבת ^ועברו אלו ולא נ
ובנישואין ^זובשואלת שש
חידים תזוזין ומתענין עד
הלאה כיוון המצות דייט

עוד הוא אמר רב חסדא אמר רבי זורא לדידי מיפרעי סופת זקנים ביום אף צום זר מ'צפרא כינפויא דהי' וזמא קרינ' בספרא ואפמרה' ביביעת היום ורביעת מתורד

אומר רבי קינים ולא נים בתוך
ולא תיר בתחילת השני * אך
(: דקראת תנאמנו יאכלו נרדמו
נמו נים ולא נים וכו' והסם מיירי
יני
יני
ה
ה
פי
ה
ש
ן
ג
ג
ה

אפנתא מרימר ומר
לשמאלא ודשמאלא
אשי נפקי כי אורחיה
שמואל ^י אין תעני
תשעה באב ^י בלבר
רב ילוה אדם תעני
קמיה דשמואל א
עליה ^א דלא סגי
נפשיה קביל עליה אי
לא מצי לא מצער נפ
רב יהודה אמר רב ל
כי אמריתה קמיה דש
לא יהא אלא גר
לשלומי ומיזל למחר
יהושע בריה דרב א
עברו ליה עגלא תיל
מר מדי ^א כל בתעני
ולוזיף מר וליפרע לא
רב יהודה אמר רב ל
אמר להו תענית חלו
מחסיא אמר רב חמ
יפה תענית לחלוס
יוסף ^א ואפילו בשבת
עברו אלו ולא ענו
ושותין מבעוד יום
ובתשמיש המטה וגו
עליהן עוד שבע שהן
שבאלו מתרעין וגו
מותרין מפני כבוד
בבנין ובנטיעה באירוח

נִים וְלֹא נִים תִּדּוּ וְלֹא תִיד. ⁶

השינה כשיעור מנחתו מיר
אלה נראה (י) בערבי פסחים ודף ק
אלה יאכלו ואמר בר אשי ו"ל נתנמ
בתחילת השנה בין ו"ל הם
תיר ולא מיר ו"לנ"ל כפידוס
דמי הוא אמר נים ולא נים ה
אמינא דמיר היו טפי מנים ואי ה
אמר מיר ולא מיר ה"ל דנים היו
הלכן אלעזר קמחי דמיר
וכולהו בתחילת השנה כדמס
הם (י) וצירושמו מפורש גבי
כריתא דר כמה אויל וספיה
נקיות הכנר וה"ל ששילה
השחר וד"א ששתה אצל לא ה
ושן אלו יכול לאכול:
א"ר רבא סיבין אפנה
פירוש ממעל שאין (י) שול
שול"א נבע"ל ד"א מ"י
נפשיה עבד אי לא מצי
נפשיה אי עבד. ומסוס ופני קא
אלה מנחתו מנחתו

א : מ"י פ"ח מהלכות

[illegible]

תורה אור השלם

1. הלא קציר חטים היום
אמר דוד אל יי' ויתן קלות
ומקר ושר אל ביי' רעתם
רבה אשר עשיתם בניי'
לשאל לכם מלך.
שמאל א יב יו
2. קדשו צום קראו עצה
אצמו וקום כל ישיב הארץ
ביה יי' אלהיהם וקום אל
יזאל א יד
3. וקום על עמדם וקראו
בספר תורת יי' אלהיהם
רבעית היום ורבעית
מרתית ומשפחותי ליי'
אלהיהם:
נחמה ט ג

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו תנאל

אמר ר' יחיד שקבל עליו תענית [ומי?] אמר רבה בר רב שילא לימא הכי מתר אהא בתענית יחיד. דאי לא, חיישינן התעניות השניות במשנתיה, תענית עכור כבכל אלא ט' כהא או אונס וכיוצא בו לווה תענית או סברא מדבריי שמואל דאמר נענו בת דק גורזין שלש תעניות במלאכה אף צום אסור במלאכה

[illegible]

דל כ"ו. ואסיקנא [נד] ורבנן דבי רב אשי, באילו
תו לבי תענית, סביר לה כשמואל דאמר אין
אדם תעניתו וסור. פיר' הו"א דאיכא צערא
מחר וליום אחרא, כך (מ) [ב] תענית. ושמיני
ליל דרב כמטענא דא דאמר. יפה הענייתו לחלו
סגדל ויכואז ב'הן משום (תענית) [תענוג],
אסיפת וקנים כיום, שנאמר תקעו שופר בציון
ודמא מעיינין [וכר]. ולפניא ריבועא דיומא קר'